

отъ никого. Народъ-тъ ся развратилъ безъ мѣръ, дори и сама-та святыня на Іерусалимска храмъ выла оскврнена. Вавилонски царь Навуходонозоръ наченжалъ да напада на Іудейско-то царство, и най-сѣтиѣ когато царь Седекія не-дръжалъ клятвѣ-тѣ си, съ кои-то му ся заклялъ во имя на Израилски Богъ, тога Навуходоносоръ освоилъ Израил-ско-то царство и прѣдалъ на огнь градъ Іерусалимъ заедно съ Храма Божій, и много хиляди народъ избились, а колкото остали живи, тѣхъ отвель въ плѣнъ и распрыснали гы по Вавилонскѣ-тѣ земї, гдѣто остали 70 год. въ робство.

Въ това жалостно състояніе Іудейский законъ николко ся неповредилъ измѣжду идолопоклоннический Вавилонски народъ. Богъ пратилъ въ това врѣмя двама проропци *Даниилъ* и *Езекиилъ* да прѣдпазватъ Іудеи-ты отъ идолопоклонство-то и да гы наставляватъ на истинно Богопочтеніе и на законъ Божій.

Навуходоносоръ видѣлъ страшенъ сънъ, па не само что неможялъ да го проумѣе, нѣ неможялъ и да го запомни. Богъ открылъ тѣжъ тайнѣ на-сънѣ Пророку Даниилу, та той научилъ и припомнилъ на царя съня, който прѣдказвалъ, че